

Hilsen ved avskjed for biskop Anne Lise Ådnøy fra leder i Kirkerådet Harald Hegstad 19. april 2026

Kjære biskop Anne Lise

Det var Kirkerådet som i januar 2019 gjorde vedtak om å tilsette deg som biskop i Stavanger bispedømme. Og nå er det min oppgave på vegne av det samme Kirkerådet å takke deg hjertelig for den tjenesten du har utført de siste sju årene. Samtidig innebærer avskjeden i dag også avslutningen på hele 42 år i Den norske kirkes tjeneste siden ordinasjonen i 1984, i ulike stillinger i Møre og Stavanger bispedømmer. Skjønt noen fullstendig avslutning trenger det jo ikke å bli, det er stadig behov for pensjonister i korte og lengre vikariater.

Da du begynte som prest i 1984, var motstanden mot kvinners prestedtjeneste fortsatt en betydelig faktor i Den norske kirke. Jeg vet at dette var en motstand du selv møtte i din tjeneste og som det til tider må ha vært tøft å stå i. I trygghet om at din tjeneste bygget på et kall både fra Gud og kirken, ble du likevel stående oppreist i vinden. Din stil har aldri vært aktivistens eller den som bruker de store ord. Vennlig, men likevel tydelig, uten å vike fra den plassen som kirken hadde kalt deg til. Kjære Anne Lise, jeg vil gjerne takke deg for at du som mange andre kvinnelige teologer i din generasjon, gikk inn i prestedtjeneste, og ble stående i prestedtjeneste, og dermed bidro til å gjøre kvinners prestedtjeneste til en helt selvfølgelig ting. Dermed bidro du også til å bane veien for de som kom etter deg. At det i dag på en helt annen måte enn da du begynte i tjenesten, er en helt naturlig ting at både kvinner og menn kan være prester, kom også til uttrykk i at dette ikke var noe hinder for at du i 2019 ble den første kvinnelige biskopen i Stavanger bispedømme.

Stavanger bispedømme er ikke hvilket som helst bispedømme. Jeg blir både imponert og inspirert av alle ressurser, all tiltakslyst og alt initiativ som finnes i dette bispedømmet. Her setter man i gang dersom man mener noe bør gjøres, og skaffer midler til å gjøre det. I Stavanger har man også vært flinke til å finne nye arbeidsmåter og former, også i gudstjenestelivet – og kanskje ikke alltid i samsvar med offisielle retningslinjer. Her har du som biskop måttet balansere mellom behovet for lokale tilpasninger og hensynet til liturgisk orden. Her har du fått bruk både for din evne til å være tydelig, og til å lytte og forstå. Etter hva jeg hører, har du vært en biskop som har maktet å lytte og være i dialog, så man sammen har kunnet finne veien videre. For en biskops embete er enhetens embete, slik du selv har understreket flere ganger.

Det er mye som forventes av en biskop, og ingen kan vel fylle alle oppgaver like godt. Det er likevel noe som er mer grunnleggende enn andre ting, og det som er kjernen i bispegjernen, slik det formuleres i Tjenesteordning for biskoper: «Biskopen skal gjennom forkynnelse og sakramentforvaltning ta vare på den apostoliske lære etter Guds ord og vår kirkes bekjennelse, fremme og bevare enheten i Guds kirke og

rettlede og oppmuntre bispedømmets menigheter, kirkelig tilsatte og øvrige medarbeidere.»

Slik jeg kjenner deg, har dette også vært kjernen i din bispegjerning. Du har brukt de mange anledninger du har stått på en preke- eller talerstol til å forkynne evangeliet og pekt på Jesus Kristus. Det har du gjort på en lite brautende og selvhøytidelig måte, men likevel med en trygghet på at du representerer noe som er større enn deg selv.

«Jeg liker åpne dører», sa du i din preken ved vigslingen til biskop i 2019. Og du sa også: «Jeg liker ikke stengte dører.» Dessverre har ikke kirken alltid møtt mennesker med den samme åpenhet som Jesus møtte dem. Gjennom din tjeneste som prest og biskop har du bidratt til å åpne døren inn til troen og inn i kirken for enda flere.

For alt dette vil jeg på vegne av Kirkerådet og hele Den norske kirke takke deg hjertelig og ønske deg Guds velsignelse på veien videre!